

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 36

гр. Търговище, 08.02.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в закрито заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАРИАНА Н. ИВАНОВА

Членове: МИЛЕН ИВ. СТОЙЧЕВ
БОРИС Д. ЦАРЧИНСКИ

като разгледа докладваното от МАРИАНА Н. ИВАНОВА Въззивно частно гражданско дело № 20223500500019 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

В.ч.гр.д. № 19/2022 г. е образувано по **жалба на „Мляко и млечни продукти София“ ЕООД** (с предходно наименование „Си-Ви-Ес - Омуртаг“ ЕООД с ЕИК 814208987), със седалище и адрес на управление: гр. София, п.к. 1839, р-н Кремиковци, ж.к. Враждебна, бул./ул. м-т Батерията № 117, представлявано от управителя Костадин Костов, **против определение № 226/02.11.2021г.** по гр.д. № 338/2020г. на Районен съд – Омуртаг, с което е оставено без уважение искането на дружеството за разрешение за продажба чрез публичен търг на 10 000 тона кашкавал - вложена вещ по прекратен договор за съхранение, сключен между дружеството и ДА „ДРВВЗ“- гр. София, в качеството на възложител.

По изложени в жалбата оплаквания, частният жалбоподател моли за отмяната на обжалваното определение, като му бъде дадено разрешение за продажба на публичен търг на вложени вещи, с изтичащ срок на годност. Излага съображения, че сключеният между ДА ДРВВЗ, чрез Териториалния директор на ТД “Държавни резерви“ - Велико Търново в качеството на възложител и „Си Ви Ес Омуртаг“ ЕООД (с настоящо фирмено наименование „Мляко и млечни продукти София“) в качеството на съхранител Договор за съхранение на военно временни запаси № 5027/19.12.2011г., с който на дружеството е възложено да съхранява и пази кашкавал от краве мляко, е прекратен на 08.11.2017г., чрез отправено едномесечно предизвестие по реда на чл. 24, т. 2 от същия договор и същото е известно на възложителя, считано от 10.11.2017 г. Въпреки водената кореспонденция между дружеството и ДА ДРВВЗ, макар на възложителя да му било известно, че собствеността на млекопреработвателното предприятие /МПП/ е променена след публичен търг на ЧСИ, че дружеството няма материална база и че няма възможности нито за производство на кашкавал за подмяна на съхраняваните млечни продукти, нито за съхранение на млечни продукти, последвали години на бездействие от ДА ДРВВЗ, която не предприела никакви действия. След прекратяване на договора дружеството станало обект на ежемесечни

проверки в МПП - Омуртаг, при които се вписвали неверни констатации, налагани били безумно големи имуществени санкции и редовно получавало само поучителни писма, че е длъжно да съхранява, но без да му се заплаща. Тъй като се касае за съхранение на вещи със срок на годност, а ММП-Омуртаг има „кашкавал“, чиито срок на годност изтича, а ДА ДРВВЗ отказала да приеме материалите краве сирене - ДР и кашкавал - ВВЗ и да заплати тяхното съхранение, тъй като изтичали сроковете на годност през м.12. 2021 г., „Си Ви Ес Омуртаг“ ЕООД заявили искането до съда за РАЗРЕШЕНИЕ ЗА ПРОДАЖБА НА ВЛОЖЕНА ВЕЩ НА ПУБЛИЧЕН ТЪРГ. Предвид изложеното, пред риск от похабяване на млечния продукт поради изтичане на неговия срок на годност, който е 12 месеца, искането за разрешение за неговата продажба е основателно, поради което първоинстанционният съд неправилно е приложил разпоредбата на чл. 255, ал. 2 ЗЗД. Освен това, поради липсата на производство и на производствена база дружеството като влогоприемател от датата на предизвестие за прекратяване на договора през м. 11 2017г. няма възможност да извърши "обновяване на ВВЗ" по смисъла на § 3 от ДР на ЗДРВВЗ - ДВ, бр, 9/31.01.2003 г. и Наредбата за условията и реда за продажба на държавния резерв и военновременните запаси. Въпреки многократните уведомявания Агенцията не е предприела действия от 08.11.2017 г. – тези изтекли години са повече от подходящ срок, за да се вземе вещта и да се платят разходите за нейното съхранение. Тъй като това не е сторено, продажбата на вещите, преди изтичане на техния срок на годност е адекватна мярка за частично удовлетворяване на дружеството-влогоприемател. За това, че дружеството не е получило никакво плащане за съхранението, а паричната претенция е изискуема, в тази връзка е образувано т.д. № 20211100901902 по описа на Софийски градски съд.

В депозирания отговор по жалбата насрещната страна ДА „ДРВВЗ“, чрез ТД „Държавен резерв“ гр. Велико Търново, чрез пълномощник ст.юриск. М.Х., счита същата за неоснователна и моли потвърждаване на обжалваното определение. Посочвайки, че за първи път Агенцията е сезирана с образуваното производство, излага хронологията на събитията от неговата гледна точка, неоспорвайки, че по силата на сключен договор № 5027/19.12.2011г. за съхранение на военновременни запаси и последващ Анекс към Договора, с който се създава ново Приложение № 1 за 2017 г. дружеството следва да съхранява Кашкавал „Витоша“ 19 тона /19 000 кг/ на обща стойност за издръжка 4 042,44лв. на година. Към настоящия момент от страна на ДА ДРВВЗ срещу „било заведено гр.д. № 1177/2019 г. по описа на ОС-В.Търново, на осн. чл. 79 от ЗЗД във вр. с чл. 250 от ЗЗД за посочените в отговора суми, претендирани като левовата равностойност на липсващите количества от краве сирене (по договор № 5028/19.12.2011г.) и кашкавал (договор № 5027) за държавен резерв. Позовава се на сключени тристранни споразумения от м.08.2018 г., с участието на страните (и трета страна - „Дунавска млечна компания“ ООД (което се задължава да съхранява, обновява и пази посочените количества млечни продукти), но поради непредаване на материалите от „Си Ви Ес-Омуртаг“ ЕООД /сега „Мляко и млечни продукти София“ ЕООД/ - по сключените споразумения няма изпълнение – в тези споразумения дружеството се съгласило, че договорите за съхранение не се прекратяват и това е след изпратените писма за прекратяване на договорите за съхранение. В тази насока е

постановено и Решение № 149/08.09.2020г. по КНАХД № 10141/2020г. по описа на Административен съд гр. Велико Търново, което потвърждавало, че договорите са действащи. Допълнително, с писмо № 114/07.01.2019 г. постъпила молба от „Си Ви Ес-Омуртаг“ ЕООД, с искане за предоставяне на 6 месечен срок, считано от 01.01.2019г. до 01.04.2019г., в който същият да възстанови всички количества млечни продукти. Представените от Агенцията два проекта за споразумение в тази връзка били отказани и останали неподписани. Дружеството-влогоприемател не било съхранявало реално количествата материали с особен статут и незаконосъобразно ги преместило, без спазване на специалните разпоредби на ЗДРВВЗ. Възражава на довода на дружеството за промяната във собствеността му на 22.08.2016 г. – тя не дерогира качеството „съхранител“, а напротив – от сочената дата до 08.11.2017 г. дружеството не било отправяло предизвестие за прекратяване на договорите, а отправило такова едва след като след като били констатирани нарушения и липси в количествата на съхраняваните материали.

За да се произнесе по депозираната жалба съдът съобрази следното:

Жалбата е депозирана в указания от съда едноседмичен срок, от имаща правен интерес от обжалването страна, внесена е държавна такса, поради което е процесуално допустима.

Пред РС-Омуртаг „Си-Ви-Ес - Омуртаг“ ЕООД с ЕИК 814208987 е депозирано молба от 02.11.2020 г., с искане на осн.чл. 255, чл. 2 от ЗЗД съдът да му даде разрешение да продаде 10 000 тона кашкавал-вложената вещ по прекратен договор за съхранениечрез публична продан, за покриване вземанията на дружеството-влогоприемател за извънредни разноси в размер на 180 663.14 лв., а остатъкът да вложи в банка, на името на ДА ДРВВЗ-влогодател. Молителят се е позовал на прекратяване на сключените с Агенцията договори за съхранение на ВЗЗ № 5027/19.11.2011г. и за съхранение на ДР № 5028/19.12.2011г. - с едностранно предизвестие, отправено от влогоприемателя до влогодателя от 08.11.2017 г., на осн.чл. 24, т.2 от цитираните договори.

По делото не е спорно сключването на цитираните от страните договори от 19.12.2011 г. От справката в ТР се установяват и промените във фирмата на влогоприемателя/съхранител – вписване 11.04.2008 г. „СИ-ВИ-ЕС“, промяна 12.04.2016 г. – „СИ-ВИ-ЕС-ОМУРТАГ“, вписване от 12.05.2021 г. – „Мляко и млечни продукти София" ЕООД, с ЕИК 814208987. Не е спорно и обстоятелството, че на 08.11.2017 г. съхранителят е отправил до ДА „ДРВВЗ“ (Агенцията) уведомително писмо за прекратяване на договорните отношения по посочените в писмото причини, с искане да бъде информиран на кого да предаде съхраняваните млечни продукти- кашкавал и сирене. Между страните е водена дългогодишна кореспонденция, извършвани са проверки от държавните органи по съхранението на млечните продукти; подготвяно е тристранно споразумение за предаване на съхраняваните продукти на трето дружество, във връзка със спорните между страните въпроси относно съхраняваните количества, липси, задължения за плащане на разходите по съхраняването и др. са образувани посочените от страните дела – КНАХД № 10141/2020 г. на Административен съд- В.Търново, гр.д.№ 1177/2019 г. на ВтОС, т.д. № 1902/2021 г. на

СГС.

Спорният в производството въпрос е дали са основанията на чл. 255, ал. 2 от ЗЗД, обуславящо основателност на молбата, отправена до РС-Омуртаг за даване разрешение на влогдателя да продаде вложените вещи на публична продан.

И двата договора за съхранение са сключени при специалните условия на Закона за държавните резерви и военновременните запаси (ЗДРВВЗ) от 2003г. Разпоредбите на чл. 17 и чл. 22 от ЗДРВВЗ дават възможност съхраняването и опазването на държавни резерви и военновременни запаси да се възлага от Държавна агенция ДРВВЗ (Агенцията) и на външни съхранители – търговци и организации, чрез сключени договори.

По спорния въпрос относно прекратяването на договор за съхранение, сключен по реда на ЗДРВВЗ, в определение № 867/16.12.2016 г. по т.д. № 60037/2016 г., III г.о. е прието, че с отправено от съхранителя писмо за прекратяване на договор за съхранение на ДРВВЗ, правоотношенията между страните по съхранение не са прекратени, след като към този момент не са осъществени съобразно специалните норми освобождаване, реализация или преместване на военновременните запаси, приети за съхранение. В съдебната практика, включително решение № 176/03.11.2010 г. по т. д. № 118/2010 г., II т.о., решение № 109/18.11.2012 г. по т. д. № 824/2011 г., I т.о., решение № 67/07.05.2013 г. по т. д. № 904/2012 г., е прието, че правоотношенията във връзка със съхранението на военновременни запаси се уреждат на плоскостта на договора за влог – чл. 250 и сл. ЗЗД, но и с оглед на специалната нормативна уредба, действала към момента при субсидиарното приложение на нормите на ЗЗД и доколкото те не противоречат на специалния режим. Управлението на военновременните запаси е дейността по тяхното планиране, създаване, съхраняване, опазване, обновяване, поддържане, освобождаване, ползване, отчитане, финансиране и контролиране и се регламентира със ЗДРВВЗ, като по силата на законовата делегация е издадена и Наредба за условията и реда за организиране на дейностите по държавните резерви и военновременните запаси /НУРОДДРВВЗ/. Съгласно чл. 19, ал.1 и чл. 24, ал.1 от ЗДРВВЗ, съответно – чл. 20 и чл. 21 от НУРОДДРВВЗ, освобождаването на държавни резерви и военновременните запаси се извършва с решение на Министерския съвет или на упълномощен от него орган и с последваща заповед на председателя на агенцията. В § 1, т.4 от ДР ЗДРВВЗ е дадена легална дефиниция на понятието "освобождаване на държавни резерви и военно временни запаси" като действие по промяна на статута им с акт на Министерския съвет. Съгласно чл. 19, ал.4 и чл. 24, ал.4 от ЗДРВВЗ търговците, на които са предоставени за съхранение държавни резерви и военновременните запаси, до освобождаването им носят отговорност за целостта и състоянието им. ЗДРВВЗ и НУРОДДРВВЗ не регламентират изрично възможност за прекратяване на договори, сключени по реда на чл. 17 и чл. 22 от ЗДРВВЗ едностранно от съхранителя. Доколкото процесният договор за съхраняване на военновременни запаси № 5027/19.12.2011 г. на кашкавал от краве мляко (предвид искането в молбата за продажба на кашкавал), предвижда, че за неуредени със същия въпроси се прилагат разпоредбите на ЗДРВВЗ и действащото българско законодателство (чл. 27 от договора), а чл. 24, т. 2 от договора на

практика регламентира възможност за едностранно прекратяване на договора, то с писмо изх. № 27/08.11.2017 г., отправено от "СИ ВИ ЕС Омуртаг" ЕООД до Агенцията формалната, правоотношенията между страните по отношение на съхранение на продуктите не са прекратени, защото към този момент не е настъпил режимът на деблокиране, установен в чл. 24, ал. 1 от ЗДРВЗ (в този смисъл № 1089/18.11.2012 г. по т.д. № 824/2011 г. на ВКС, ТК, I т.о.). Търговците, на които са оставени за съхранение резерви, извън волята им за продължаване на отношенията по влога следва да бъдат ограничени при упражняване на гарантирани от общите правила по ЗЗД възможности да се освободят от обременителното за тях безвъзмездно съхранение, като сами организират продажба на вложеното, при бездействие на влогодателя - чл. 255, ал. 2 ЗЗД, чл. 585, ал. 2 от ТЗ, т.е. с оглед на специалната нормативна уредба, за съхранителя не е приложима възможността, предоставена на влогоприемателя по чл. 255, ал. 2 от ЗЗД. Страните са обвързани с облигационна връзка, която има за източник нормативен акт. Възникналото правоотношение не е резултат на свободно договаряне и е под режима на посочената Наредба, в която е предвиден особен ред за съхраняването и съответни гаранции за правилното възстановяване на стоките от държавния резерв, поради което разпоредбите на чл. 250 и сл. ЗЗД се прилагат субсидиарно, доколкото не противоречат на режима, създаден от Наредбата. В същото време обаче, не може да се приеме, че обществения интерес, защитен със специалния нормативен ред за държавния резерв, налага неограничено във времето обвързване на частни субекти със значителни задължения, наложени поради бездействие на държавен орган, на каквото се позовава молителят. Правата на влогоприемателя могат да бъдат защитени по друг ред, но не са предмет на обсъждане в настоящото производство.

Предвид изложеното, молбата основана на разпоредбата на чл. 255, ал. 2 от ЗЗД, се явява неоснователна.

Първоинстанционният съд е достигнал до същия краен резултат, обуславящо правилност на постановеното определение, поради което депозираната жалба, като неоснователна, следва да бъде оставена без уважение. Разноски не са претендирани.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на „Мляко и млечни продукти София“ ЕООД (с предходно наименование „Си-Ви-Ес - Омуртаг“ ЕООД с ЕИК 814208987), със седалище и адрес на управление: гр. София, п.к. 1839, р-н Кремиковци, ж.к. Враждебна, м-т „Батерията“ № 117, с управител Костадин Костов, против определение № 226/02.11.2021г. по гр.д. № 338/2020г. на Районен съд – Омуртаг, с което е оставено без уважение искането на дружеството за разрешение за продажба чрез публичен търг на 10 000 тона кашкавал - вложена вещ по прекратен договор за съхранение, сключен между дружеството и ДА „ДРВВЗ“- гр. София, в качеството на възложител.

Определението подлежи на обжалване пред Върховен касационен съд, в едноседмичен срок от съобщаването му на страните, при наличието на касационните основания по чл. 280, ал. 2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____